

personlig Bebrejdelse mod ham, at Resultatet af hans første Administrationsaar ikke har været bedre. Men der er noget, der hedder, at Skæbnen kan hvile over os alle, og over den højtærede Trafikminister hviler samme Skæbne som over alle andre socialdemokratiske Ministre, at Forholdene gør det overordentlig vanskeligt for dem at gennemføre et økonomisk Princip; dertil er man alligevel paa mange forskellige Maader for bundet gennem sit forudfattede Standpunkt. Overfor en saadan Nedgang i Regnskabsresultatet maa ogsaa en Foranstaltning som Gennemførelsen af Konjunkturtillæget være af en ganske overordentlig uheldig Indflydelse sammen med de øvrige Forhold, der vanskeliggør et gunstigt Resultat af Statsbanernes Drift i 1926—27.

Paa Postvæsenets Budget regner man ligeledes med, at Driftsindtægten skal stige meget betydeligt udover, hvad Regnskabsresultatet for 1924—25 viser; man regner, at den skal stige med ca. 2½ Mill. Kr. Jeg anser ogsaa dette for ganske overordentlig usandsynligt under Hensyn til den Karakter af Nedgangskaar, som 1926—27 uvægerligt vil faa.

Hvad nu Skatteindtægten angaar, skal jeg gøre den højtærede Finansminister den Indrømmelse, at den er særdeles korrekt opgjort efter de almindeligt gældende Regler, det er der ikke noget som helst at sige til; men i Betragtning af Kronestigningens Virkning paa Aaret er det dog efter min Mening ganske usandsynligt, at den budgetterede Indtægt vil holde. Naar der regnes med en Indtægtsstigning af over 5 Mill. Kr. paa Formue- og Indkomstskatten eller samme Udbytte, nemlig 131 Mill. Kr., som der regnedes med paa Budgettet for 1925—26, saa kan de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde ved Finanslovforslagets Fremlæggelse, vel antages at ville holde nogenlunde stik for indeværende Aar, men langt fra for Aaret 1926—27, hvis Skat for en meget væsentlig Del beregnes paa Grundlag af Indtægten for 1925, som under Hensyn baade til Lockouten og til Kronestigningen sikkert vil blive væsentlig ringere end Indtægten for 1924. Depressionen vil jo ogsaa sætte sit tydelige Mærke paa Forbrugsafgifterne, af hvilke tilmed en Del, f. Eks. en Del af Luksustoldsatserne, Restaurationsafgiften, Chokolade- og Sukkerafgiften, beregnes efter Procentsystemet og saaledes absolut maa vise en synkende Tendens med Prissænkning. Jeg maa altsaa mene, at om end Budgetteringen er formelt korrekt, vil den reelt vise sig at være ganske ufyldestgørende, idet

efter alt, hvad der foreligger, Indtægten af Skatterne maa antages at gaa meget væsentligt ned i 1926—27.

Under Landbrugsministeriet skal jeg henlede Opmærksomheden paa den Udgift, der er budgetteret til Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Den er for indeværende Aar ligesom for 1926—27 sat til 600 000 Kr., men i Finansaaret 1924—25 var Udgiften henved 3 Mill. Kr., nøjagtig 2 915 000 Kr., og allerede i den første Halvdel af 1925—26 er man oppe paa en Udgift af 2 085 000 Kr. Der bliver altsaa her Tale om en meget betydelig Tillægsbevilling, paa 3—4 Mill. Kr. i hvert Fald, for Finansaaret 1925—26, og desværre maa det jo antages, at Udsigten til, at det paa Budgettet opførte Beløb for 1926—27 vil slaa til, ogsaa er meget ringe.

Indenfor det samme Ministerium har man valgt en ganske ejendommelig Fremgangsmaade til at holde Udgiften nede, nemlig med Hensyn til Posten: Udgifter til Husdyravlens Fremme. Her er der paa 3 Underkonti vedrørende Dyrskuer, Avlsforeninger og andre Foranstaltninger, til sammen en Udgift af 900 000 Kr., gjort et Fradrag paa 400 000 Kr., hvorved den samlede Udgift altsaa bringes ned til ½ Mill. Kr., et Fradrag, der forventes indvundet ved Gennemførelse af en ny Husdyrlov, til hvilken der end ikke er forelagt Forslag. Jeg maa bestemt gøre Indsigelse mod denne nye Finanslovspraksis, der her indføres, og som er stik imod alle hidtil fulgte Regler og stik imod al Rimelighed med Hensyn til Budgettering. Finansloven skal være et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, saaledes som disse kan forventes at blive efter den gældende Lovgivning, men man kan paa et Finanslovforslag ikke diskontere den formodede Gevinst eller den formodede Besparelse ved Gennemførelsen af et Lovforslag, som Rigsdagen endnu ikke kender det mindste til. Selv om det paagældende Forslag havde været forelagt, vilde en saadan Fremgangsmaade have været utilladelig, en saadan Besparelse kan først indføres paa Finanslov eller Tillægsbevillingslov, naar den paagældende Lov er vedtaget. Hvor vidt den højtærede Regering har Udsigt til at gennemføre en saadan næsten Halvering af Udgifterne til Husdyravlens Fremme, skal jeg her i denne Sammenhæng ikke udtale mig om, men kun protestere imod den fulgte Fremgangsmaade, der er ganske stridende mod al sund Praksis.

Imidlertid kan man ogsaa se en noget lignende Fremgangsmaade anvendt, hvor det drejer sig om forøgede Udgifter. Jeg